

KO. LACI ARANYMISÉJE

Lacikám, ilyen esemény a Bokorportán még nem volt. Az én aranymisém csak a volt pártházban, a Professzorok Házában esett meg. Felhasználom e ritka órát. Megírom az én történetemet Ko. Lacival. Elkezdem.

36-ban születtem, de akkor én még nem foglalkoztam vele. Arra ott volt Orosziban az apja meg az anyja. Én 36-ban pályázatokat készítettem a piaristáknál jutalom és dobogói megdicsőülésem reményében. A főgondom pedig az volt, hogy piarista magyartanár is akartam lenni, meg hogy akkoriban a mátyásföldi kislányok elmondhatatlanul szépek voltak. S nem volt megoldás. Akik megtalálták rá a megoldást, azokról nagyon csúnyákat gondoltam. Laci is e feltalálók közé tartozik majd. Én is bűnrészessé leszek majd benne. Valakik nem tudnak ezért nekem sem megbocsátani.

Hozzáadok a 36-hoz 18-at. Ha nem bukott meg, akkor Laci 54-ben érettségizett. Még ekkor sem foglalkozom vele, mert a magyar Gulag látogatása foglalja le időm. Jelszavunk: Ismerjük meg hazánk börtöneit! Aranymise 50 év után szokott lenni, levonok a 2009-ből ötvenet: 59-ben szentelték. Itt sem bukott meg. A vizsgákon felmondott mindent úgy, ahogy írva volt, különben nem szentelték volna fel. De megtették. Ergo... Csak bizalmi személyeknek mondta el kétségeit. Lacikám, idejében kezd el írni a te E fiúból pap lesz... történeted. Én már túl voltam a gyémántmisémen is, amikor Virág Mária biztatására hozzáfogtam. Van Neked Ági-múzsád! Nem ösztönöz rá? Majd rábeszélem. Biztos ott lesz a Bokorportán. Majd ott.

Eltelik újabb 10 év. 64-et írunk, s még mindig nem foglalkozom vele. Ekkor szentelnek öt békepapot püspökké a Bazilikában. Én meg nézem már szabadultan szállítómunkásként szentelésüket, egykori egyetemi lelkészársamét is, és megkérdem magamtól meg az Istentől: ...akkor kinek a katonája vagyok én? S dühömben elkezdem írni a KIO-t. Csak amikor 4 év után elkészül a hat vastag szamizdat-kötet, és 68-ban elindul a Fialatok I. közösség, melynek ígéretes tagjai a Rezső téren meglelkigyakorlatoztatják a te ígéretes népedet: Bircsák Mártit meg a többit. S Dombi Ferit is meghallgatjátok, azután kerül sor arra, hogy végre találkozzunk.

Az ember soha sem tudja, hogy mikor kell bekapcsolnia a magnót. Én 71-re datálom találkozásunkat. Ha ez igaz, akkor életemnek van egy hosszabb, meg egy rövidebb szakasza. Most lesz hamarosan kettőnk 40 éves találkozója... 2011-ben. A hosszabb – az 50 év. Ennyi éven keresztül nem találkoztunk egymással.

Hát ez az a 40 év, amikor Ko. Laci foglalkozik velem, én meg övele. Én leszek a második köteléke. Viharos kötelék...: Felpattan székéről az Atilla úton, s valaki utána szalad, nehogy a villamos elé vesse magát. Boldogító kötelék: Ő csinálja velem életem legsikerültebb interjút, amikor 80 éves leszek.

Azóta is folyton veszekedünk. Megvédi a KIO-t – ellenem. Én nem értem, hogy egy apáról-anyáról szintiszta magyar parasztyerek hogyan lehet ennyire süket nemzeti múltunk értékei iránt. Ő nem érti magyarkodásomat, meg azt, hogy előadok még a Jobbikban is. (A zsidókhoz eljött velem – közös akarattal!) Amellett értő testvér. Ő mondja: Vigyázzunk már, nehogy miután állam és egyház elítélte, most meg még mi is elítéljük!!! Erős a veszedelme, hogy ő is az elítélők között lesz?

Vallomás: KI JOBB TESTVÉREM NEKEM KO. LACINÁL?

Megjelent:

Koinónia 2009. november

Válogatott írások... (szerk. Faragó Ferenc)